

Šviesūs paveikslėliai

Sakoma, kad ypač sunkiais žmonijos išbandymo metais Aukščiausiasis siunčia pagūdai ar pagalbai angelą. Pedagoginiam institutui persikėlus iš Panevėžio į Vilnių, atvyko ir jo kapelionas kunigas Alfonsas Lipniūnas (Lipnickas). Jis laikė pamaldas Aušros Vartuose, buvo paskirtas pamokslininku Šv. Jono bažnyčioje studentų pamaldose. Tačiau susirinkdavo ten ne tik studentai, bet ir visi, kurie tilpo.

Toks paprastas, neaukštas, be iškalbos įmantrybių ar ypatingos filosofijos jis dėstė savo mintis tartum šnekučiuodamasis. Jis ne guodė ar ramino. Sakytume, lyg treneris nurodinėjo, kaip stiprinti jėgas, sugebėjimus, išvermę. Kiekviename pamoksle buvo akcentuojama: lietuvis katalikas privalo, privalo, privalo!

Kun. Lipniūnas pats ypač rūpinosi savišalpos fondu, organizuodamas tiekėjus ir išdalintojus. Studentai ateitininkai pasiekdavo tolimiausius miesto užkampius, atnešdavo beglobiams maisto. Aš su keliomis draugėmis nešdavau į kalėjimą siuntinėlius, supakuotus jau kitos grupės studentų. Perduodavome kalėjimo kapelionui. Kaliniu pagausėjo - nepateikusių dokumentų, nedarbančių, nestojančių į armiją. Net ir čia

buvome savotiškai grūdinami, - kai kun. Lipniūnas buvo sumintas, jo veiklą perėmęs kun. Tulaba nustebo: "Kaip nunešit?" Juk vežėją samdyti nebuvo galimybės.

Tokie šviesūs paveikslėliai man liko iš ano meto. Mačiau: viena moteriškė įteikė kunigui uogienės stiklainiuką ir prašė, kad pats suvalgytų.

- Oi, kaip bus skanu! - apsižiaugė jis dėkodamas. Bet spėjus moteriškei išeiti, laukiančiai našlei su neblėstančia šypsena pasiūlė:

- Jūsų vaikučiams patiks.

Atėjo studentų būrelis:

- Pataikėt, mergaitės. Juk alkanos. Štai ką atvežė iš kaimo - taukiukų ir duonos.

Jį suėmus, kai sargyba užrakino duris, naktį studentai lino pro langą tikėdami, kad pamimtais rankraščiais ir knygomis kun. Lipniūnas gal pasinaudos...

Lietuva pirmoji iš pavergtų tautų įžengė į laisvę. Kai ši atrodė tikrai iškovota, kokia nelaimė, nepajėgiamė savęs nugalėti - būti tikri lietuviai katalikai.

Juk privalome, privalome, privalome!

Zita Tamkvaitienė

Klaipėda